

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Vom asculta mai mult de Dumnezeu decât de oameni.

Sfântul apostol Petru, după ce în cea dintâiu zi de Rusalii a botezat 3000 de oameni și după câteva zile a vindecat un schiop din naștere, la porunca preoților a fost prins și dus înaintea sfatului bisericii iidovești. În fața acestui sfat, Petru pe care au vrut să-l facă să nu mai propovăduiască legea lui Isus Nazarineanul cel restignit a strigat: „Judecați de este drept a vă asculta pe voi mai mult decât pe Dumnezeu? *Pentru că noi nu putem celea ce le-am văzut și le-am auzit să nu le grăim*“.

Azi asemenea, celorce propovăduiesc adevărata lege a lui Isus Hristos adesea li se cere de către cei puternici, ca să tacă. Ba, zilnic auzim și vedem cum li se intinde cursă, ca să cadă în mrejele altor biserici, și altor legi ceice mai nainte erau fiii adevăratei biserici, întemeiate de Dl. N. Isus Hristos, ai acelei biserici despre care Sf. Sinod dela Nicea spune că este: „Una sfântă catolică și apostolică.“ Aceste cuvinte le mărturisim despre sf. noastră Biserică *neschimbate* și întocmai așa cum le-au așezat în credeu Sfinții Părinți adunați acum 1605 de ani la sinodul

din Nicea. Aceste cuvinte spuse așa pentru că aceasta era credința lor — de către Sfinții Părinți dela răsăritul și apusul soarelui, *ne arată pentru vecie că numai biserica catolică și apostolică este adevărata și singura biserică a lui Isus Hristos*.

De aceasta biserică, singură adevărată, ar vrea să ne abată azi mic și mare. Despre ea, toți învățații și neînvințații cei fără de frica lui Dumnezeu, toți cari vreau să-și facă vrednicii înaintea oamenilor cari i-au trimis, ar vrea să tăcem.

Nu-i vorbă am păcătuit și noi; nu-i vorbă suntem și noi vrednici de urgie pentru că nu ne-am cuprins biserica cu destulă dragoste, nu ne-am spălat sufletele în destule lacrimi pentru păcatele noastre, nu am vărsat către ceruri destulă rugăciune. Dar ne vom plânge păcatele și ne vom ruga pentru iertare și vom munci ca să fim vrednici a rămâne neclintii lângă ea, căci noi știm, pentru că ascultăm și citim sf. Evanghelie: care este adevărul ei; noi cunoaștem pentru că nu ne-am rușinat nici odată de Ea: care sunt darurile ei; noi vedem, pentru că avem ochi: puterea ei, credința, sfințenia, rugăciunile, spovedaniile și sfintele ei cuminecături.

Despre toate aceste ar vrea lumea să nu grăim, ca să se audă numai

glasul ei, cel plin de viclesug. *Dar noi, adevărul și darul ce l-am văzut și l-am auzit și l-am învățat dela însuși Dl. Nostru Isus Hristos și dela Sfinții Părinți despre Sfânta noastră Biserică nu putem să nu-l grăim.* Noi acestea în aceasta gazetă, îl vom grăi și-l vom striga, și-l vom scrie în inimile și sufletele tuturor căci: „este drept a asculta mai vârtos de Dumnezeu, decât de oameni.“

Legea strămoșească.

Nu odată se aude grăindu-se despre legea strămoșească la care se spune că ar trebui să aparțină toți românii.

După înțelesul cuvântului, lege strămoșească înseamnă religie în care s'au închinat strămoșii unui popor.

Or căutând în istorie, care a păstrat faptele mărețe ale strămoșilor noștri, aflăm că ei s'au închinat întâiu zeilor daci, apoi zeilor romani, pe urma au trecut la creștinismul primit dela Roma, cu rit latin și limba latină, așa cum sunt astăzi catolicii din Franța, Spania, Portugalia și Italia, frați de sânge cu noi.

Mai târziu, sub stăpânirea bulgară strămoșii noștri dela ritul latin au trecut la ritul slav, rămânând tot catolici. În 1054 când Patriarhul din Constantinopol s'a rupt de sfântul Părinte Papa dela Roma, strămoșii noștri au fost siliți să urmeze în neunire pe Greci și pe Bulgari de cari erau stăpâniți politicește. Cu 230 de ani în urmă strămoșii noștri s'au făcut greco-catolici supunându-se iarăși supremației Papei dela Roma. Legea aceasta, greco catolică s'a moștenit cu sfințenie din tată în fiu până în zilele noastre.

Prin urmare strămoșii noștri până azi au avut nu una ci cinci legi. De acea nimeni nu poate să zică că numai legea ortodoxă este lege strămoșească. De altfel strămoșii noștri au fost catolici de rit latin și oriental aproape 12 veacuri, pe când ortodocșii nu au fost decât 6 veacuri. Deacea cu mai mare dreptate am putea zice că toți românii ar trebui să fie de lege catolică de care sunt și frații noștri din celelalte țări.

Noi cu toate acestea, lăsăm pe fie care

creștin român să se închine lui Dumnezeu cum a învățat dela părinții lui. Nu umblăm cu mreje și cu undițe viclene să amăgim sufletele neștiutoare.

Noi greco-catolicii, știm că în biserică aceasta am crescut noi și strămoși noștri, în ea am fost botezați, în ea am jurat credință soțiilor noastre, ea ne-a ajutat în năcazurile noastre și mai ales în timpul războiului; și vedem că a fost bine. De aceea vrem să trăim ca greco-catolici, așa să și murim, și legea noastră să o moștenească fiii și nepoții noștri ca pe o lege adevărat strămoșească.

Vine primăvara...

„Au mâncat lupii iarna...“ Spune o vorbă bătrânească despre vremea, peste care trecem în zilele acestea. Au început să se scurgă din văzduh ploile binecuvântate ale mult așteptatei primăveri. Și cum vin din belșug, de acolo de sus, dinspre înălțimile cenușii, par'că o mână nevăzută ar turna din greu apă multă: multă pe fruntea îmbătrânitului și amorțitului pământ, ca să se trezească, să se deștepte la viață, din somnul adânc și lung al iernei.

Și într'adevăr. În urma stropilor înviorători, firea se trezește și reînvie la o nouă și frumoasă viață. Și odată cu ei sosește și lumina și căldura. Cei din'tâi vestitori ai vieții celei noi, care începe acum: florile, au și sosit. Pe coastele dealurilor și munților Maramureșului tot mai multe floricele minunează ochiul. Apoi și verdele câmpului și cântecul încă smerit al păsărelelor.

Neam român din Maramureș și din celelalte ținuturi ale Țării! De câte ori ai așteptat în trecutul tău de suferințe sosirea primăverii și odată cu ea, împlinirea atâtor nădejdi de mai bine, împlinirea visului strămoșilor? Dar iată îndurarea și dreptatea atotputernicului Dzeu, te-a învrednicit în sfârșit să-ți asculte ruga. De când s'a împlinit visul tău, înfiriparea Țării tuturor Românilor, România întregită de azi, s'au strecurat unsprezece primăveri. Acum, când stai în pragul celei de a douăsprezecea primăvară, care îți zimbește și se gătește să te dăruiască cu atâta belșug de lumină și de căldură, oare nu îți se răscolește sufletul la vederea acestei minunate schimbări a firii. Nu te spune

pe gânduri, să te frământa acolo în adâncul minții tale și să descoperi, cât de minunată asemănare s'a nimerit să fie între această schimbare a firii și între viața și soarta Neamului tău?

Când vezi răsărind acest soare de primăvară, după întunecul și amorțeala iernei, oare tu nu înțelegi cum a răsărit și pentru tine de câțiva ani soarele vieții tale de popor plin de nădejdi pentru viitor? Și dacă vezi, cum soarele, cu lumina și căldura lui reînvie natura și o chiamă la o nouă viață, oare tu nu ai priceput, că în noua ta Tară și pentru tine s'a început o altă viață? O viață în care, buna ta minte, luminată și deșteptată de puterea învățurii, a științei din carte, să încălzească și viața ta și apoi să înalțe și soarta ta, alături de celelalte neamuri de cinste ale lumii. Pentru că numai un popor luminat, poate avea o țară puternică, prețuită și care să poată ținea pas cu trebuințele vremurilor de azi. Tara ta bogată, trebuie să fie și frumoasă și învățată. Mintea ta deșteptată de lumina învățurii va fi măestrul, care va putea schimba „față” acestei țări. Ceea ce nu ai putut implini în trecutul întunecat de asuprii, a sosit timpul să faci acum, în țara liberă a tuturor Românilor. De aceea, acum când vezi cum se ridică soarele luminos al primăverii, adu-ți aminte, că numai popoarele învățate sunt azi tari și mari și numai acele au și o viață lungă și vrednică. Ridică-te dar și te înalță pe aripile învățurii spre înălțimile mării în fața Neamurilor pământului cu puterea avântului dată minții tale de lumina învățurii. Atunci vei fi mare și tare în Țara ta bogată și frumoasă, — numai atunci...

Agru.

Titlul de mai sus este compus din inițialele societății: *asociațiunea generală a Românilor uniți* înființată în 23—24 Noiembrie 1929 la Blaj cu scopul 1) *adâncirea vieții sufletești în mod individual a fiecărui membru și intensificarea educației religioase în școlile* 2) *Punerea în practică a principiilor evanghelice în viața socială și combaterea curentelor adverse.* 3) *Călăuzirea vieții publice și private după adevărurile eterne propovăduite de biserica lui Isus Hristos.*

O asociație cu un scop mai sublim nici

că se poate închipui. Și mai ales azi, când credința a slăbit în cei mai mulți, atât în pătura credincioșilor țărani, precum, cu atât mai mult în pătura intelectualilor, cari tot mai mult să depărtează, sau cel puțin să arată apatici față de învățătura adevărată vestită de Isus Hristos; când moravurile sunt slăbite și omenimea se conduce mai mult după principiile moralității umane, de cât după normele morale slăbite de creștinism; când viața sufletească este neglijată și lumea aleargă după un materialism scârbos, care contrastează ori ce activitate sufletească; când credința noastră catolică ni-e atăcată în mod deschis, aceasta societate își are drept de existență.

Aproape în toate centrele catolice din Ardeal, precum și orașele unde este în minoritate confesiunea greco-catolică s'au înființat filiale a sus amintitei societăți. Dacă existența societății își are îndreptățire aiurea cu atât mai mult Maramureșul are nevoie de un sprijin și ajutor precum și un harnic îndrumător care este societatea „Agrului”.

Nicăiri poate nu este zdruncinată atât de mult credința moși-strămoșilor, efectul unor perturbări inconștiente, lăfându-se în mare măsură deosebitele secte religioase cari subsapă zidul credinței și statului însăși. Tradiționala pace și liniște sufletească este zdruncinată și luptele confessionale își ridică capul pretotindenea. Din diferite motive, de multe ori neintemeiate se ivește aceasta hidră cu multe capete, care produce dușmănie și neînțelegeri confessionale.

Pentru întărirea credinței și restabilirea moravurilor bune în viața privată și publică, precum pentru intensificarea vieții religioase este nevoia supremă ca să se înființeze și în Maramureș aceasta societate, unde credincioșii mireni împreună cu persoanele bisericesti mână în mână vor conlucra pentru întărirea credinței catolice.

Ori ce catolic conștiu de pe acum trebuie să lucreze și să îndemne cunoscuții ca să se înscrie de membru în susamintita societate, care va avea o menire sublimă pe plăsurile acestea a Maramureșului atât de bătute de toate relele economice dar mai ales de cele spirituale.

Pr. Ion Birlea

A apărut cea mai estină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Conducerea Bisericii catolice.

După cum se știe biserica catolică, care este adevărata biserică a lui Hristos, este răspândită pe întreaga suprafață a pământului. De această biserică ne ținem și noi cei un milion și jumătate de români greco catolici.

Biserica are peste 350 milioane de credincioși, adică mult mai mulți decât ortodocșii, calvinii și protestanții laolaltă. Biserica este împărțită în 14 patriarhii, 145 metropolii, 908 episcopii, 331 vicariate apostolice și 57 abații. Adevărat 1555 de arhiepiscopi se ocupă de cărmuirea marelui familii catolice unită prin aceeași credință și prin ascultarea față de Păstorul comun.

Cam 310.000 preoți și zeci de mii de călugări lucrează pentru răspândirea, păstrarea și înflorirea vieții religioase între catolici. Călugării sunt împărțiți în 37 ordine monastice, 17 ordine cerșetore, 8 ordine de clerici ordinari și 66 de congregațiuni religioase.

Biserica susține mii de spitale, școli și orfelinate pe cari le conduc preoții, călugării și călugărițele. Acestea se impart în aproape 200 de ordine și congregațiuni.

Capul Bisericii este Sf. Părinte Papa dela Roma. În conducerea centrală a Bisericii este ajutat de 11 Congregațiuni, — fel de ministere în fruntea cărora stau cardinalii, și de Consistorul (Sinodul) cardinalilor

Cardinalul este cea mai înaltă demnitate după Papa. Sunt de tot 70 de cardinali. Ei aleg pe Papa, care nu poate să fie decât unul dintre cardinali. Pe cardinali îi numește Papa.

Fiindcă din Roma se conduce întreaga Biserică, acolo se află circa 20.000 de preoți și călugări.

Fiind Sf. Papa și rege al Vaticanului este reprezentat în 50 de țări prin câte un episcop care este ministrul său. Aceștia se numesc nunții, internunții și delegați apostolici. În țara noastră Sf. S. Papa are ca reprezentant la București pe Exc. S. Anghel Maria Dolci.

Pe lângă Sf. S. Papa se află 29 de ambasadori și miniștri, cari reprezintă 29 de țări. Țara noastră este reprezentată prin Dl. Ministru Caius Brediceanu.

Nici o biserică nu are o organizație

atât de puternică ca și biserica noastră, deoarece numai bisericii catolice i s'a promis din Partea Mântuitorului că Porțile iadului nu o va învinge și El cu ea va fi până la sfârșitul veacurilor.

„Nos Sanguine et fide Romani !“

Româ!, o lăcaș cucernic și al nostru leagăn sacru,
Ce trecut măreț, ce fală, Tu ne-ascunzi sub sfântați gliel..
Da, o știm : azi nu-i pe lume, nici n'a fost și n'o să fie
Un cuvânt, ce să răsună pentru noi mai plin de farmec.

Decât „Roma“ ! . . .

Roma e dar mama noastră!.. Noi, copiii ei ne zicem.
Căci am subț cândva la sânul ei — și de-atunci ne
[curgen] vine
Strămoșescul „sânge nobil“ !; iar azi știe ori și cine
Că și limba-ne prea dulce o primirăm încă'n fașe

„Dela Roma“ !

Dar mai mult : Bătrâna Romă ne dădu „Credința
[dreaptă“ !
Ea mână în zbor un Vultur, care 'n ciocul său de aur
Ne aduse Crucea sfântă . . . Iar pe vremi' acest tezaur
Ni-l păzira Dascăli harnici, ce-i crescuro „Alma Mater“

Tot la „Roma“ !

O rămâi de a pururi, Romă, Farul sfânt și steaua no-
[astră] ! . . .

Noi, feciorii Tăi, trăivom ne'ncetat uniți ca frații ;
Și cât timp va curge Istrul și-or dura semeți Carpații,
Te-om iubi — și-a noastre inimi pentru tine 'n veci
[vor bate,

Mater „Roma“ !

Păr. Dr. Dumitru Andrieș.

N. R. Autorul, care este preot catolic în Dieceza de Iași, ca teolog de Roma, cu ocazia serbării de 500 de ani dela întemeierea Institutului de Propaganda fide, 22 Iunie 1922, a citit această poezie în fața Sflui Părinte Papa Piu al XI-lea. Tot atunci s'au ținut mici vorbiri și s'au citit poezii în 25 de limbi. Limbii române i s'a dat onoarea de a ocupa locul al doilea.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Cea mai glorioasă dinastie a lumii.

Sunt aproape 2000 de ani de când Hristos, prin puterea sa dumnezească a pus pe Sf. Petru de cap al Bisericii întemeiate de dânsul. Și de atunci s'au perindat 261 de urmași legitimi pe scaunul acestui apostol.

Actualul Sf. Părinte, Papa Piu XI. ocupa tronul celei mai glorioase dinastii.

Din timpul împărăției romane și până în zilele noastre au trecut multe peste sârmana Europă. S'au format multe împărății și regate, și mai pe urmă au dispărut împreună cu conducătorii lor depe fața pământului. Un singur tron stă neclintit și plin de viață, cașicum ar fi fost acum întemeiat de Hristos, tronul lui Petru, ocupat cu atâta vază de o mulțime de Papi și adevărați părinți ai creștinătății.

Tronurile din Rusia, Austria, Germania, Bulgaria și Turcia, deși au fost ocupate numai de fiii de împărați, s'au prăbușit după război, încât li s'a șters și urma.

Tronul Sftului Petru, ocupat și de mulți oameni răsăriți din poporul de rând, astfel Petru a fost pescar Grigoriu VII fiul unui lemnar, Hadrian IV. a rămas orfan și ca copil a trebuit să cerșească pe străzile Londrei, Benedict XIV era fiul unui brutar, Sixt V. în copilărie păzea oile, Piu X. umbla la școală desculț și cu mămăliguță în straiță, Piu XI este fiul unui țesător de mătasă, și alții — a eșit din război și mai puternic.

De acea mare învățat protestant cu tot dreptul numește Papalitatea, cea mai glorioasă dinastie a lumii.

Papii au nimicuit păgânismul și au încreștinat toate popoarele de azi. Tot tronul Sftului Petru va fi acela, care va încreștina pe popoarele rămase încă în negura păgânismului. Roma este izvorul originii, credinței și luminei noastre naționale. Roma este cea mai mare binefăcătoare a omenirii întregi și în special a poporului românesc.

Să fim mândrii că suntem fiii unei biserici care are în frunte cea mai glorioasă dinastie din lume!

Să fim cinstitori adevărați ai credinței noastre, a Romei și a Păstorului nostru suprem, Sf. S. Părintele Papa Piu al XI-lea.

Omul, providința și credința

Cine poate afirma, că omul este creatură independentă? Tuturor forțelor ce ne incunjură suntem espuși și supuși. Pruncul nou născut este creatura cea mai debilă, nu se poate apăra nici contra celui mai mic necaz ori atac a ori și cărui vermouth. Este neputincios față de elementele naturii, e ca-o frunză purtată pe undele apei în lupta vieții, — dar e și mai neputincios față de ultima fază a destinului său: în fața mormântului, în fața morții. Omul, corona creaturilor inzestrat cu minte, inteligență, ambiție, — poartă în sine dorul de a porunci și a domina, nu-i convine a fi obedient și supus, din care motiv probează a se inarma contra tuturor necazurilor și obstacolilor, cercetează, studiază modul de apărare și mijloacele de invingere, și a ajuns omul toate tainele naturii a și le pune în folosul său și când cugetă că a devenit domnul și stăpânul lumii e neputincios și timid în momentul despărțirii de viață și în fața mormântului pe lângă toată învățătura și știința sa.

Este lucru natural. că omul dorește a se elibera de năcazurile ce'l incunjură, vriește a-și croi o viață mai liniștită și plăcută, a-și prelungi viața satisfăcând imboldului seu lăuntric: dorul după fericire care, dorință însă asemenea este depusă anumitelor legi determinate. Omul simte în sine, că e trecător, fragil, ceea ce îl neliniștește, mai constată totodată că în viață nimică nu-i poate oferi liniște perfectă și al scuti de frică și spaimă, dar aude o voce, un glas lăuntric simplu, dar puternic ce'l liniștește, care glas îi strigă: Omule, tu ești inzestrat cu cele mai mărețe calități, tu ești corona creaturilor din lume, însă viața și conduita ți-o direge o mână mai înaltă, un stăpân și Ființă domnitoare peste universul întreg, care te-a creat și pe tine omule, ți-a statorit scopul vieții tale și ți-a măsurat pașii zilelor punându-ți hotar lor. Acest Domn e părintele tău, te iubește, te-a pus stăpân în lume, fără voia Lui nici un păr din cap nu-ți cade.

Acest Stăpân, Dumnezeu conform perfecțiunilor Lui: înțelepciunii și dreptății îți îndreaptă cursul vieții după vredniciile și faptele tale; firul vieții ți'l rupe conform bunătății și dreptății aplicate ție omule, muritor tu ești dator Lui cu supunere ascultare și adâncă închinare, deci orice fortună și pri-

mejdie te ajunge în viață, acest glas te va liniști, fiindu-ți li manul de scăpare și odihnă. „Providința dumnezeiască” baza fericirii omului, având două izvoare recoroare: mintea și credința. Așa dară existând providința, purtarea de grijă a lui Dumnezeu, trebuie să existe și o lege, care dovedește și manifestă aceasta voință supremă. Aceasta lege, credință numai una este, deoarece numai un „Adevăr” este, așa dară, că păgânii, creștinii catolici, eretici, șizmatici toți la olalta să creadă „unul adevăr” este imposibil, este cu neputință, atunci în care religia să află „unul adevăr” și credința cea adevărată?

Răspundem, „unul adevăr” și credința cea adevărată numai în legea și biserica noastră dreptcredincioasă catolică se află; la noi nu este îndoială, târguire și dubitare; aceasta o cunoaștem din descoperire dumnezeiască pecetluită cu dovezi: prorocii și minuni recunoscute de neamuri și popoare dela facerea lumii până în prezent și până la marginile pământului, până la sfârșitul acestei lumi. Aceasta credință a bisericii noastre catolice cu puterea „unui adevăr” și a moravurilor sale să estinde și lătește la toate popoarele; ori poate oricine presupune, că dreptatea și adevărul vecinic descoperite de Dumnezeu ar permite lățirea îndoielei și a minciunei peste veacuri întregi? Ori cine crede, că minciuna și îndoiala, ră-tăcirea poate produce moravuri și vieți sfinte moravuri austere virtuți adevărate ingerești și asigură omului calea fericirii vremelnice și mântuirea fericită și vecinică a sufletului numai în legea și biserica noastră dreptcredincioasă catolică se află, unde se află numai singurul: „un adevăr”; să fim fericiți a ne număra de membri și fii adevărați ai acestei biserici catolice, să nu dăm ascultare glasurilor ademenitoare aceloră, ce doresc și voiesc a ne scoate și rupe de sânul dulce de mamă al acestei biserici, ci din contra cu tăria să ne apărăm aceasta dulce mamă, ce ne poartă de grijă cu duioșie că să fim liniștiți, indestuliți, mângăiați pre pământ și fericiți în ceriu.

Darie Vlad

Din catehism.

107. Care este vieța de veci?

(Urmare.)

„De aci în colo va fi stabilit Ierusalimul, cetatea cerească despre care deja Isai evangelistul vechiului testament a vorbit: Iacă creez ceriuri noi și un pământ nou, așa că nu se vor aminti cele de mai înainte, nici nu vor veni în minte, ci vă veți bucura și vă veți veseli înveci de cele ce creez, căci iacă eu fac Ierusalimul spre bucurie și pre poporul lui spre desfătare, și me voi bucura de Ierusalim și mă voi veseli de poporul meu, si nu se va mai auzi” în el voace de plângere, nici voace de jale (Isaia 65, 17, 19.)

„Căci precum ceriurile cele nouă și pământul cel nou, pre cari le voi face, se vor statornici înaintea mea, zice Iehova, așa va sta statornic sămința voastră și numele vostru și se va întâmpla de la o luna nouă până la aceea laltă, și dela un sabbath până la celalalt că va veni toată carnea, ca să se inchine înaintea mea, zice Iehova, și vor ieși și vor vedea cadavrele oamenilor, cari au neleguit asupra mea, căci vermele lor nu va muri nici focul lor nu se va stingea și vor fi ura la toată carnea.” (Isaia 66, 22-24.)

Iară Sf. Ioan evang. spune: „Și eu, Ioan am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou,* pogorând dela Dumnezeu din ceriu, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul său.” (Apoc, 21, 2.)

Se vor adeveri pe deplin pe vecie cu o perfecta precizitate cuvintele aceluiaș apostol: „iată locașul lui Dumnezeu cu oameni, și va locui cu ei, și ei vor fi popoarele lui, și însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu lor.” (Apoc. 21, 3.) sau cum spune sf. Augustin — „Răsplata virtuții va fi aceea, care a dăruit vitutea și s'a promis pre sine însuși, ca și de care mai bun sau mai mare nu poate să fie nimica, cum a zis Dumnezeu însuși:” voi umbla între voi, și voi fi Dumnezeu vostru și voi îmi veți fi mie popor. (Lev. 26, 12.)

Dumnezeu va fi după care vor aspira oamenii, vieța, mântuirea, nutremântul, avuția, gloria, cinstea, pacea, numai așa potem sa înțelegem ce spune Apostolul că Dumnezeu va fi totul întrutotul.

*Locașul fericirii vesnice.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

30. Moise introduce cultul dumnezeesc (Urmare)

Însă nu este iertat să credem că prezența lui Dumnezeu, în mijlocul poporului ales și unirea izraelitului cu Dumnezeu este identică cu unirea desăvârșită prin dar a noului testament, prin care omul devine templul lui Dumnezeu, și în care residă preasfânta Treime conform cuvintelor lui Isus: „De mă vă iubi cineva la el vom merge, și sălaş la dânsul vom lua.” (Io. 14, 23.) Nu! Unirea izraelitului cu Dumnezeu însemnează numai atâtă, că Dumnezeu arată bunătatea, puterea, dreptatea față de izraelit — într'un mod deosebit. Aceasta împrejurare era simbolizată precis în aranjamentul interior al cortului, care era împărțit în sfânta, și în sfânta sfintelor. Precum dară izraeliții nu puteau să ajungă la unire cu Dumnezeu prin dar pe baza legii vechi și tot pentru aceasta nu puteau să intre nici în raiu, pe acest motiv au fost opriți cu desăvârșire să intre în sfânta sfintelor: însemnând prin aceasta **Spiritul Sfânt**, că încă nu era deschisă calea sfinților, până când sta încă cortul cel dintâiu. Aceasta este pilda pentru vremea de acum, după carea se aduc darurile și jertfele, cari nu pot să facă desăvârșit după conștiință pe cel ce slujește numai prin mâncări și prin beuturi, și prin multe feluri de spălări, cari erau îndreptări de ale trupului, rânduite până la vremea îndreptării.” (Evr. 9, 8-10.)

Dacă sfânta prezintă situația izraelitului din legea vechie, sfânta sfintelor este un tip al unirei cu Dumnezeu prin dar, și în special este tipul raiului, unde aceasta unire va fi perfectă, cum citim în apocalips: „Și am auzit glas mare din ceriu, zicând: iată locașul lui Dumnezeu cu oameni, și va locui cu ei, și ei vor fi popoarele lui, și însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeuul lor. (Apoc. 21. 3.)

Intrarea arhireului odată la an în sfânta sfintelor lăste tipul intrării lui Hristos, al adevăratului arhireu în ceriu: „... nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu sângele său a intrat odată întru cele sfinte, vesnica răscumpărare câștigând.” (Evr. 9, 12.)

După ce însă în legea vechie numai astfel de jertfe erau prin cari conștiința nu

se putea curăți, și pentru aceea nici legătura omului cu Dumnezeu prin dar nu se putea restabili, pentru aceea a ramas izraeliților închis ceriul, și ca simbol sfânta sfinților. Numai moartea pe cruce a lui Hristos și intrarea lui în adevărata sfânta sfinților au curățit sufletele noastre, o veșnică răscumpărare câștigând. Odată cu aceasta s'a restabilit unirea noastră cu Dumnezeu prin dar, și ni sa deschis intrarea în ceriu. Pentru aceea s'a rupt catapetesma bisericeii în două de sus până jos, arătând ca obstacolul care s'a ridicat între noi și Dumnezeu prin păcat și care era simbolizat prin catapeteazma ce a despărțit sfânta de sfânta sfintelor, cu moartea lui Isus a fost invins și nouă ceriul ni sa deschis.

În afară de serviciile zilnice au avut izraeliții serbători fixate, în cari în strânsă legătură cu vieața lor religioasă, politică și cu anotimpurile au avut loc serbări festive cu un cult mai serbătoresc.

Aceste serbători se pot împărți în trei cicluri, a) serbători în legătură cu sabbath, b) cele trei sărbători mari de bucurie, și c) ziua cea mare a expiarei,

La toate aceste sărbători este dominant numărul de șapte:

Ziua a șaptea în săptămâna este sabbathul,

Luna a șaptea este luna sabbathului.

Anul al șaptelea este anul sabbathului.

Anul care vine după șapte ori al șaptelea an, este anul iubilare (al 50-lea.)

În luna șaptea este sărbătoarea corturilor și a expiarei.

Ziua după șapte ori șapte zile după paști este sărbătoarea rusalilor.

Sărbătorile corturilor și al paștelor au ținut iară șapte zile.

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primași, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cânticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la **Librăria Asociațiunii Sighet.**

No. 95—1930

vic.

Cercular

cătră veneratul Cler din Vicariat.

Cu frațească stimă sunt rugați toți acei venerați Frați-Preoți, cari încă nu și-au prezentat chitanțele ori dovezile peste plata impozitului global curent, să binevoiască cu cea mai mare grabă a le înainta acelea Oficiului protopopesc concernent.

Sighet, la 2 April 1930.

reveritor in Hristos frate:

ILARIU BOROȘ

vicar episcopesc al
Marmației

Bibliografie. Am primit la redacție cârticica: „Ce sunt și cum trebuiesc organizate Reuniunile Mariane” de Dr. Aloizie L. Tăutu profesor de teologie in Oradea mare Ediția II. (revăzută). Cuprinde îndrumări prețioasă pentru a putea organiza cu înleznire Reuniunile Mariane. O recomandăm călduros. Prețul unui exemplar 10 Lei.

A apărut in editura Societății literare Sf. Ioan gură de aur în Oradea mare: „Scriitori către Ana-Maria” de Irina Dr. Berinde profesora. Aceasta broșură umple un gol în literatura pedagogică, Este scrisă in formă de epistoale în număr de 11. Fetițele o vor ceti cu mult folos. Se poate procura dela auctoară: Liceul de fete Sighet.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până in prezent a scos de sub tipar următoarele cârticele de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamei față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintelele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

6 — 12 Aprilie 1930.

6. Dumineca V. in Paresemi (Ev. Marcu 9, 17.) P. Eutichie.
7. Luni. Caliope.
8. Marți. C. Irodion.
9. Mercuri. Eupsichie.
10. Joi. M. Tar. și Pomp.
11. Vineri. M. Antipa.
12. Sâmbătă. Vasile Paros.

